

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.
Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 8 frt. — kr.
Fél évre 4 frt. — kr.
Negyed évre 2 frt. — kr.
Bérmentetlen leveleket csak ismert köztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petisor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 krért igrtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móríc.
Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf, Hrdlička Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) ezimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilrtérben megjelenő közlemények után négy hasábos petisorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja.

KIÁLLITÁSI ROVAT.

Meghívás.

A székesfejérvári országos ipar-, termény- és állatképző végrehajtó bizottsága október hó 3-án délutáni 2 órakor (saját helyiségében) ülést tart, melyre a tag urak tisztelettel meghivatnak.

Meghalt, meghalt!

— Életrépl. —

A férfi nagy tettekre van hivatva, reá harci dicsőség vagy halál vár, ha csatára szólítja a haza. Engedelmesen s esküjéhez hiven sorakozik zászlója alá. Indul, zokogva csüng keblén a szerető ifju nő, jajgatva kapaszkodik a kis leány az előtte ismeretlen egyenruhába, míg nem a bajnok kibontakozik a szerető karokból és újra indul. Az ajtónál megáll, visszalép s forró csókot nyom a siró nő ajakára, magához öleli a kis leányt, megcsókolja és megint indul. Az ajtótlól ismét visszalép, megáll a rengő bölcsőben szendergő csecsemő felett, könyvelábadt szemekkel nézdeli annak csöndes álmát, a mosolygó ajakat, mely az angyalokkal játszik, áldva teszi kezét a szőkefürtű fejre, tekintetével még egyszer körülöleli a tért, melyben kedvesei vannak s egy kínos — Isten hozzádd! — becsukódik utóljára az ajtó a szerető férj, a gyöngéd apa háta mögött s a következő perczen bajtársai sorában áll, hogy egy bizonytalan, egy reá nézve végzetes pályára induljon.

Napok mulnak, kínos sejtelmektől gyötörtetve ül otthon az ifju nő, minden perc egy óra, minden óra egy nap, minden nap egy év. Majd levél jó a táborból,

mely mint üdítő hajnalharmat jötevéleg hat az ifju nő elalélt szívére. Napok mulnak; de oly lassan, mintha mindenik egy év volna. Ismét jó egy levél s a szerető nő keble majd meghasad az örömtől, a boldogságtól. Hetek mulnak; de oly vonatva, mintha mindegyik egy század volna . . . és nem érkezik levél, nem egy betű a kis szobába, hol annyi szorongás, annyi félelem közt élnek le minden napot, és a nő szíve majd megreped a fájdalomtól. A keserűség pohara csordultig telt, midőn a nagyanya lihegve tipeg a szobába és sejtelem nélkül nyújtja át a hirlapot: „Itt az ujság, belepillantottam és fiam, férjed neve tünt szemembe.” Az ifju nő mohó kíváncsisággal kap utána jobbájával, míg baljával csecsemőjét szoritja kebléhez. Egy szivrepesztő sivalkodás. A lap kihull jobb-jából, baljával görcsösen szoritja magához kisedét, a ki sir a nyomás alatt és a kis leány remegve kúszik fel anyjára, a ki arcát zokogva fűdi a kis asztalra borulva. Halálra ijedten tekint a nagyanya e fájdalmas képre és sóhajta kérdi, hogy mit vétett olyat, a mi agg napjait örökre megkeseríti.

„Meghalt! meghalt a szerető férj, meghalt a leggyöngédebb apa és családi boldogságunk édene örökre felduvva. Meghalt, meghalt! Holnap már a nyomor és gond kopogtat ajtónkon, oh ki fog védni, segíteni, menteni?” Halljátok-e ezt társadalmunk milliói, kiket a sors megkímélt ily rettenetes csapástól? Halljátok-e ti, kiket a végzet jóléthe helyezett, azt kérdi ez a kétségbeesett özvegy anya, hogy ki fogja őt védeni, menteni, segíteni? Emeljétek fel szavakatok és mint egy ember mondjátok az ő megvizsgálására — **Mi!** — Oh számtalan mássa van e szomorú képnek széles e hazában. Oh adjatok, adjatok a

szeretet istenének nevében! Az özvegyek és árvák fájdalomkönyüi hullanak. Oh száritsátok fel azokat a részvét melegével. A szeretet istene tömlőbe szedi a fájdalomgyöngyöket; de tömlőbe szedi a részvétgyöngyöket is s e gyöngyökkel ékesíti fel az életnek koronáját, melyet az igaz emberbarátok fejére tesz ama nagy napon.

P. V.

Fejérmegye és Székesfejérvár szab. kir. város tisztelt közönségéhez!

A fejérmegyei és Székesfejérvár városi történelmi- s régészeti-egylet legfőbb céljával tüzte ki: a megye s város multját felderíteni, a megye s város területén elszórvá levő ós-, ó- és középkori műregiségeket ásátások, adományok, esetleg vétel útján is összegyűjteni s ezeket a Székesfejérvártól létező megyei s városi régiséggyűjteményben összpontosítani és a nagy közönség használatára kiállítani; ezen nemcsak feladatának azonban az egylet csak úgy felelhet meg, ha a nagy közönség által osztatlan támogatásban részesítettik.

Az egylet megalakulása óta *Fejérmegye és Székesfejérvár város telkes közönsége — elismerve egyletünk kulturális hivatását, belátva annak szükségét és fontosságát a hazai történelmi s régészeti tudományok fejlesztésére, úgy városunk s megyénk multja felderítésére — felhívó szavunk s kérelmünk folytán osztatlan pártolással támogatá egyletünk, — különösen annak régiséggyűjtését oly annyira, hogy már háromezret meghaladó régészeti, történelmi és műtárgy van az egylet birtokában, melyek mind közadakozásból, a megye s város buzgó fiai és leányai áldozatkészsége folytán jutottak az egylet régiséggyűjtésére.*

Az eddigi siker s pártolás bátorít fel bennünket, hogy újra, most már a végleg megalakult s a tevékenység terére egész törekvéssel fellépett egylet nevében forduljunk a fényes történelmi multu város és megye közönségéhez.

— Osztrák értékű szükség nincsen itt! — Köpönyege alá csempészhet Egy pár... butella tokajit.

Fülö Lajos.

A gyalog sátán.

Irta: Marosi Kálmán.

Régóta zaklatta már Gyula barátomat az ő kedves és áldott Juczi nénye a nőstül-iránt; de biz ő neki az e féle rosz dolgokban sántikálni sem kedve, sem pedig hajlandósága nem lévén: így igen természetesen zaklatásainak sem tudott eleget tenni. Beszélte neki a házaset boldogságairól és örömeiről igen sok szép dolgot, de a melyek nála csak addig maradtak meg, míg az egyik félén be, a másikon pedig szépen kijöttek. Példáztatolódott előtte, hogy maholnap megvéniül, akkor pedig szép fiatal lányt kapni vajmi nehéz; . . . a nőtlen életnél pedig sivárabb és ridegebb életet nem tud magának képzelni. Ő az én Gyula barátomnak mindenkor jóakarója volt s nem szeretné, ha a nőtlen élet által boldogtalan lenne, azután meg a világ csufja! . . . s több e féle. . .

— Ha az ember — mint mondá — idejében nem házasodik s késő vénségire gondolja rá magát feleséget szerezni: akkor az már nem is élet, hanem kin és nyomoruság; — a felesége megcsalja és a világ azt feleli rá: úgy kell, vén bolond! . . . Leg-

Nem említve most a magyarok bejövetele előtti őskort, melynek története a földrétegek és sirok ezredéves rejtekében van lerakva — nincs Magyarországnak megye s város, mely a hazai történelem lapján oly annyiszor említve volna, mint városunk s megyénk.

A hazai történelem legfényesebb korszakaiban, a dicsőség fényében, ott tündöklök Székesfejérvár neve, melynek falai közt tevők a szent koronát a nagy királyok fejére, s melynek falai fogadják be a rövid földi pályát megfutott, — nem egy halhatatlan nevet vivott nagy király dicsőült hamvait. A szerencsétlenség, a bánat napjai itt viharoztak le. Székesfejérvár a multban a nemzet régi nagyságával hanyatlott alá s a régi Magyarország dicsősége, Székesfejérvár fényes palotái romjaival temetkezett a mulandóság ködébe.

A nemzet történelmének majd minden korszaka Székesfejérvár és a vele fényében emelkedett megye multjához van csatolva.

Ily gazdag történelmi multu város és megye közönsége, multjára nemcsak büszke lehet, hanem a tudományok iránt tartozó erkölcsi, de egyuttal hazafias kötelessége is fényes, majd szomorú multja emlékeit összegyűjteni s megőrizni.

Azon tudat, hogy büszke önértettel tekint e megye s város minden fia és leánya történelmi multjára — lelkesíti az egyletet s biztatá, miszerint kéro szavával forduljon a tudomány nevében e megye s város közönségéhez.

Fényes multunk emlékei igaz, most már szerte szórt romok; de mégis drágák ezek előttünk, mert nemcsak azon idők nagyságát, de hajdani műveltségi állapotunk tanúságát tükröz is állítják élénk s ép azért megőrzésre méltók.

Az egylet kitűzött feladatához szoroson ragaszkodva, kötelességének szigoruan eleget téve fordul tehát most közönségünkhöz s kéri a mult emlékeinek megmentésére és összegyűjtésére és egyuttal régiséggyűjtésére: ezért régiséggyűjtésünk érdekében felhívjuk közönségünket mindennemű régiségek,

szébb az, ha a virág idejében nyilik; — azért teremtette isten az embert, hogy hasznos tagja legyen a polgári társaságnak, nem pedig azért, hogy henyljen és mint a féle vén aglegény nevétség tárgya és a világ gúnnya legyen. Ha már egyszer fiatal ember valaki, akkor tegyen eleget kötelességének; nézzen ki magának egy szép kis lányt; ismerkedjék vele; kérje meg a kezét és vegye feleségül. Itt az ideje édes öcsém hogy megnősülj, tehát lány után kell nézni!

Nagyon természetes, hogy az én Gyula barátom az ő kedves Juczi nényének bölcs oktatásaira rá sem hederített, hanem azokat eleresztve a file mellett: élte világot, mint a féle fiatal ember; eltelve örömmel és reményekkel, no meg aztán egy kis hiúsággal is.

A nőknek kedvence volt; még ifju . . . huszonnégy éves. Meg volt áldva mindazon jó tulajdonságokkal, a mik folytán a nők bálványozták; s egy emlékei között heverő illatos rózsaszínű levélke elegendő bizonyítékot nyujtana arról, hogy megtudta hódítani *—ben a legszebb lányt, a ki köztudomásulag, már tizenöt kérének adott kocsarat; . . . de ő mint mondá — ama rózsaszínű illatos levél isteni szépségű irónójának már csak azért sem tudna szerelmet vallani, mert ő minden nőt egyformán tud szeretni. Ha pedig egyszer az ember meg-

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Aláz'szolgája.

Aláz'szolgája tisztelt publikum! Megyek már én is okkupálni. Hát persze fainabb munka volna: honn Pipálni, verset kalapálni; De ha a haza és szabadság Az embert zászlóhoz szólítják: Megmossa a tintás kezit S haj-haj! vigan masirozik.

Isten megáldjon drága szépeim, Kik verseim hűn olvasátok. Tán kevesebb volt néha benn a rim, Mint volt a siralom s az átok. De hát ennek közületek egy S nem én magam valék oka — Elmondanám, de nincs időm, meg Bolondos egy historia.

Isten te véled is szép lány! kiért Ugy elhagyott az Isten engem, Ki holt szívedtől nem egy percnyi kéjt Csak bút és átkot örököltem. Gyötörje bánat szived táját, S gyujtsa fel büszke palotáját A láng, melyet kigunyolál S ne oltsa el, csak — a halál.

Isten veled! Megemlékezz' reá Hogy ily szívet nem lelsz maholnap! Csak a poéta oly bolond ma már, Hogy kész utódja Rómeónak.

Akad majd holmi kuruczpárod, Ki verseket ugyan nem ír, De eltángálja „liljom vállod,” Hogy nem lesz rá hat réten ir!

Isten megáldjon collegák, te sok Vékony dongájú poetaster! Föl szent sereg! Én ime indulok. Lelketadó dalod te kezd el. S ha Ercsitol a Bakonyig le Rekedésig kivivad véle A nagy nevet — költő nevét: Kapsz hársfa-, bodzfa- . . . herbathét.

Isten hozzatok drága czimborák., Ti poharazó vig fajankók! Zengjétek néha pajtástok dalát, Ha nekem betennék az ajtót. Tegyetek sirjára borágot, Fejfául: makkhetest reá, Ki végsóhajtásában is csak A philloxerát átkozá.

Aláz'szolgája szerkesztő uram! Nekünk még volna számadásunk. . . . Hát tudja é mig itthon untalan Fizettem a szőlőkapásunk: Addig az urnak szőlőjében Dolgoztam én csak ingyen, szépen. . . . Jaj mennyi vers! vón' mellemen, — Nem érne a golyó sosem.

De hogyha ér s a mennybe ballagok Vigyázzon ám a szerkesztő úr, Hogy oda jusson szintén, mert magok Hejh! Cserbe szoktak hagyni rútul! A tiszteltéidjait meghozza. . . .

ös-, romai- és középkorból való műemléket s tárgyak adományozására.

Tájékozásul az adományozható tárgyakra nézve megemlítjük, miszerint akár végleges adomány, akár a tulajdonjog fentartásával leendő adományképen köszönettel elfogad az egylet:

I. *Őskorból*: Régi fegyvereket, kő, házi és védelmi eszközöket, agyagedényeket, bronz, vas s egyéb tárgyakat öslény csontokat s más egyéb csont eszközöket, pénzeket stb.

II. *A romai korból*: Pénzeket, fegyvereket, téglákat, díszítványokat, agyag s más edényeket, üvegesedényeket, poharakat, gyöngyöket, filigrán emlékköveket, ékszereket, szobrokat stb.

III. *A középkor és újabb korból*: Fegyvereket, pénzeket, felirások s faragott köveket és téglákat, pecséteteket és pecsétnyomokat, díszítványokat, ékszereket, jelvényeket, zászlókat, nemesi temetési czimereket, porcellán- és üvegedényeket, mindennemű hadi felszerelési eszközöket, régi butorokat, régi házi- és konyhaszereket, ruhákat, himzéseket, régi ötvös-, lakatos- és kovács-műveket, nyomtatványokat, okmányokat, kéziratokat, könyvkötéseket, régi kártyákat, térképeket, régi tervrajzokat, a megyében megjelent lapokat, nyomtatványokat és felhívásokat, régi bélyegjegyeket, a megye jelesének arcképeit, s életükre vonatkozó adatokat, festményeket, fa- és rézmetszeteket, régi háziipar készítményeket, könyveket stb.

Az elfogadandó tárgyakat imént röviden felemlítve, megynék s városunk közönségéhez fordulunk tehát újra s reméljük, hogy a már ugyis becses tárgyakat bíró régiséggyűjtőink adományaikkal gyarapítani fogják.

Felhívjuk különösen pedig *e végett a megyei községy földművelők, lelkész, tanító, gazdatiszt, megyei közigazgatási tisztviselő, községi jegyző urakat, előjárókat s mindazokat, kik a földművelő néppel közvetlen összeköttetésben vannak, hogy a mezei munka alkalmával, de bármikor s bárhol is felmerült s felmerülhet bármily csekélynek látszó régiséget mentsek meg régiséggyűjtőink számára.*

Az adományok Hattyuffy Dezső egyleti régiségtári őr s titkárhoz küldendők be Székesfehérvárra (a megyeházba), s nyilvánosan nyugtattatni fognak.

Egyletünk célja azonban nem egyedül az összegyűjtendő tárgyak megmentése s megőrzése terjed ki, hanem kiterjed egyéb műregiségekre is, melyek helyükből el nem mozdíthatók: ezért felkérjük közönségünket, hogy a történelmi emlékü romok nyilvántartása, esetleg azoknak végelpusztulástól megóvása érdekében az egylethez fordulni sziveskedjenek s az egyletet mindennemű ily régi emlékről, ha lehet minél részletesebb bejelentéssel értesíteni sziveskedjenek.

Az egylet kintüött magasatos czéljának csak úgy felelhet meg, ha a nagy közönség mindenben és mindenkor pártoló készséggel csoportosul köré s munkálkodásában támogatja segélyezi.

A fényes multu Székesfehérvár város s Fejérmegye közönségéhez intézett jelen felhívásunk — bátrak vagyunk remélni — nem lesz pusztán elhangzó szó, hanem oly kiáltó szó, mely tette buzdít, mely a cultura és haladás nevében hívja fel közönségünket, hogy a multak emlékeit gyűjtse össze és őrizze meg a jelen és jövő kor számára; mert a multban fejlesztve s a mult példáin

okulva készíthetjük elő a jelenben a jövő haladás alapját, mivel egy nagyevű régész szavaival élve: „midőn egy nép őskoráért teljes erejével küzd, akkor nemzeti kifejlődéséért és a jövőöért munkál.”

Kelt Székesfehérvárott, a „Fejérmegyei és Székesfehérvár városi tört. és rég. egylet” választmányának 1878. évi auguszt. hó 22. napján tartott üléséből.

Hattyuffy Dezső, Szogyény László, egyleti titkár. egyleti elnök.

Uti jegyzetek

Német- és Franciaországból.

Közi: Klöcker Gyula.

(Folytatás.)

Tegnap megkezdett utunkat ma folytattuk. Páris legelső s legnagyobb szerűbb kávéházában, a „Caffé de la paix”-ban bevett reggeli után felültünk kocsiakra s az 1871-ben ledöntött s újra felállított Vendome-szobor, I. Napoleon colossalis szobra mellett elhaladva, eljutottunk a Halles-Centralesba, az élelmi-árúk csarnokába. Két-részből álló óriási vasépület. Itt ülnek a madame Angotok árúk szerint felosztva. Egyik részén a vadhus árúsok, másutt a tej-, sajt-, baromfi-, hal-, gyümölcs-, fűszelék- s a virág-árúsok, valamennyi osztályozva van, nevé egy táblán lóg s mindegyiknek külön vízvezetéke van.

A mi jó, friss s új, legyen az akár mely élelmicikkből, azt itt feltaláljuk. A legritkább madarak, halak, a legszebb spárgák, (felette olcsók: egy kilót, — mire vagy 25 vastag szál megy — 50 centimért adnak) a korai fűszelék, s a gyümölcs a korai cseresznyétől a legedesebb szőlőig (junius közepén) mind képviselve van. Persze, hogy nálunk azon pénzért egy 3 oktávós szőlőt kapni, mibe ott akkor az a kosárka szőlő került. A Rivoli-utcán, a Bastille-téren s az Austerlitzi hídon átmenve, megérkezünk a Jardin des plantes kapuja előtt. Ez foglalja magában Páris fűszekertjét, állatregletét s öslény-kiállítását. Természettudost felette érdekelhet ez a szép kert gyűjteményeivel; mi csak futólag szemlélvén meg azt, siettünk onnan a Pantheonba, Páris egyik legmonumentálisabb s stilszerűbb épületébe.

A helyt, mit a Pantheon befűd, Páris legmagasabb pontja. Itt temetett el 512-ben szent Genovéra, kinek fűszekertje e helyre 1764-ben egy templomot építének. Hogy a juniusi forradalom kitört, a convent elűzte belőle a szentet s a templomból egy emléképület: „aux grandes hommes la patrie reconaissance” a Pantheon lett. A forradalom lezajlása után ismét átadták az isteni szolgálatra, minek maig is fennál, de a felirata megmaradt.

Építkezésében kevés a templomi stylus, görög kereszt alakjában emelkedik az épület, melynek boltozatát 85 m. magasságu kupola képezi. Porticusát huszonkét corinthiai oszlop tartja, hova 11 lépcső vezet fel. A portikus homlokzatát D'Angers híres domborműve díszíti. Bejáratát Meindron két szobra őrzi. Az egyik szt.-Genovévát mutatja, mikor Attila hun királyt kéri, kimélné meg Páris városát. A másik Chlodwig keresztelése. Belseje egyszerű, de impozans. Az egészben komoly egyszerűség uralkodik. Sirboltjában nyugszanak: Voltaire, Rousseau, Lagrange stb., Mirabeau és a vérengző Ma-

rat is itt aludtak egy ideig az igazak álmat, míg később az első a Pére-Lachaise vitték s Marat földi maradványait pedig a Montmartrei csatornába hanyták.

A Pantheonból a Luxemburg palotába s kertbe hajtatánk. E díszes palota, melynek egyik része, a városház leégése óta a Sajna-Präfectur székhelye, másik része gazdag képgyűjteményt rejt magában. Termeiben főleg a francia képzőművészet iskoláját látjuk fokozatos rendben képviselve; míg kertje egyik Páris leglátogatottabb s legszebb mulatóhelyeinek. Gyönyörű szobrokkal s csoportozatokkal díszített utai, virágágyai, vízművei, mind vonzó tárgyak s este, ha a zene megszólal főleg nagy számmal vonza ki az élite publikumot. Szomszédságában van az Observatoire de Paris, a csillagda. E helyen húzódik el az ismert „párisi meridián.”

Ismét eljutunk az invalidusok templomához. Bejáratánál visszautasítának. A templomba nem lehetett bejutni, mert benn egy tegnapelőtt meghalt — marschal tábornagy van kiterítve s annak temetése egy fél óra után megy vége, — tehát a belépés csakis meghívottaknak s belépti-jeggyel bírónak szabadott. Igen sajnáltuk, hogy most már másodsor nem juthattunk be a felette érdekes templomba, hol I. Napoleon földi maradványait őrzik. A Latour-Malburg boulevardon megkerültük az épületet s az épület elején elterülő „caplaude des invalides”-ra mentünk, hol e gyásziszteletra felállított díszkatonaság felett tartottuk szemle. A harangok megkondultak s 21 ágyulövés jelezte, hogy a megboldogult marchal az invalidusok kriptájában örök nyugalomra tettett. Az invalidusoktól a Louvre-ba hajtatunk. A „British-Museum” mellett a világ leggazdagabb mügyűjteménye; több részéből áll, u. m.: a képgyűjtemény vagy 15 teremben; — a szobrászati mü tárgyak három osztályban u. m.: Sculpture antique, Sculpture de la renaissance, és a Sculptures modernes osztályokban. A történelmi régészeti osztály, a müregészeti osztály, a Musée de Marine s a Musée ethnographique. A képgyűjtemény legérdekesebb termeit, a Musée la Gaze-t s a Salon-Carré-t szemléljük meg. Ez utóbbi rejti magában a Louvre legértékesebb képeit. Itt vannak Raphael, Murillo, Reni, Rubens, Tintoretto, Van Dyck, Tician s többek legbefejezettebb mesterművei. E teremből a Gallerie d'Apollonba jutunk. Ez Louvre legregebb terme. Nevét Delacroix a tetőzetet befűdő óriási képétől „Apollo legyőzi a sárkányt” nyerte. Falait a francia festőművészet coriphousainak Gobelina szőtt arcképei díszítik; míg a terem nagy üvegszekrényeknek ad helyet, melyek értékes régiségeket tartalmaznak. A második emelet legérdekesebb osztálya a tengerészeti muzeum.

Tizenhárom nagy terem tele rakva a hadi, tengeri, kereskedelmi hajózat a legelsőbb kísérleteitől kezdve a modern hajózat legbefejezettebb járművei modelljaival, az ahhoz szükséges eszközökkel s a berendezést illető tárgyakkal. A francia hadihajók, gályák gépezeteinek szerkezete, azok felszerelése, a legénység fegyverzete az első időtől kezdve a jelenkorig mind képviselve van.

Földszintjén vannak a szobrászati gyűjtemények, az egyiptomi s az assyriai muzeum. Az ó-kori szobrászati osztály első terme a Salles des Caryatides. Legregebb darabok benne a Disensdóbo, a Bachus, a Borghesi váza, Jupiter-szobor és az ajtót őrző csira oroszlán.

Innen a Pan-Corridorba jutunk, a hol Pan-Isten szobra áll, s jobbra a Phidias-terembe lépünk. A Rotunde-terem közepén a Borghesi Marsot, míg a Mécena-teremben felállított Seneca-szobrot emeljük ki; 3—4 kisebb termen áthaladva eljutunk a Salle du Tibre-be, itt a „versaillesi Venust” e minden mythológiából ismert szobrot említem, míg a vele összekötött Gladiator-teremben a Venus Genetrix, Theseus óriási szobra, a híres Borghesi viador és a satyr-fejek emelendők ki. A Minerva-teremben Minerva, Venus, Apollo szobrait pillantjuk meg, míg a szomszédos Venus-teremben a muzeum legbecesebb kincsét, a szobornívészet legregebb teremtényét a Milóban 1820-ban talált „Milói Venust” bálmuljuk. A Salle du Sarcophage-ban sírokat, hamvedreket találunk. A még hátralevő Hercules-és Medea-termeken áthaladva kijutunk a Louvre udvarára; s mi — az óra ötöt ütven — ott hagytuk a gyűjteményt.

Hazatértünkben bementünk az „Au printemps” című óriási divatkereskedésbe. Az üzlet maga igénybe veszi a nagy, három utcára szóló 5 emeletes házat. Minden emeletben, s teremben más-más tárgyak vannak elhelyezve s a vásárlót, felvonó gépek s to-lószékek szállítják egyik emeletből vagy teremből a másikba. Az üzlet személyzete az 500-at meghaladja, kinek fele a nőnem-hez tartozik. Itt minden nyelven lehet beszélni — csak magyarul nem. Kérdésemre: ha már német, angol, hollandi, dán, orosz, lengyel, olasz, szláv, román stb. nemzetiségű segédek tartanak, magyart miért nem? azt válaszolá, hogy volt pár hóval ezelőtt egy olyan is, de eltávozott. Ha a férj né-jével megy vásárolni s az ott unja magát, bemegy az olvasóterembe, adat magának kávé vagy fagyalutot; ha játszani akar, bemegy a billard terembe, vagy leül a kártya-asztal mellé s várja míg neje bevásárolt s felkeresi.

Este sétát tenni a Palais-royal tündériesen kivilágított bolt sorai mellett — felette érdekes. Az elsőrendű divat- s ékszer-üzletek óriási, pompásan megvilágított s csunál készített kirakatai, érdekes látványt nyújtanak az idegennek s nem kevésbé veszik igénybe annak tárczáját, — kinek minden megtetszik, minden új s mindent megszeretne venni. (Folyt. köv.)

HELYHATÓSÁGI.

Kivonat.

Fejérmegye központi segélyező bizottságának 1878. évi szeptemb. 26-án Székesfehérvárott tartott ülése jegyzőkönyvéből.

A mai értekezlet czélzatának az elnök által tett tüzetes megismertetése után, felolvastatott a m. kir. belügyminiszternek főispán ur ő nagyméltóságához folyó hó 7-én 3475./eln. szám. a. intézést levele, melyben hivatkozva ő csász. és ap. királyi felségének — a harcozón megebesült, vagy a rendkívüli fáradalmak folytán betegen fekvő katonáink segélyezése czéljából — ministerelnökhöz intézett legfelsőbb kizárására; másrészt számolva a nemzet áldozatkésztségére felhívja ő nagyméltóságát, hogy a segélyezés sikerének biztosítása érdekében a megye területén létező azon családokat, melyek a mozgósítás folytán segélyre szorultak, továbbá az elesettek árváit, s a hazatérő lábadozó betegeket összeiratván, egyúttal a segélyezési feladat rendszeres keresztülvitele czél-

feleségesedik, akkor már csak egyet szerethet, sőt másra tekinteni sem lehetne a nélkül, hogy a felesége részéről kész ne lenne a harag; — már pedig a feleséges emberektől mindig azt hallotta, hogy nincs rosszabb valami annál, mint mikor a férjnek a felesége megharagszik s csupa bosszantásból egy hétig sem szól egy árva kukkot.

Épen fél évvel történt ezelőtt — beszélte egykor érzékenyen — hogy Sándor bátyjának a felesége elkezdett csuklani, és mert a férje elfelejtett azonnal egy pohár vizért ki nem repülni az ablakon — egy álló hónapig rá sem nézett az urára. Pedig ugy szerette a feleséget, mint az Istent, az igaz, hogy felesége is kimondhatatlanul szerette. De már mégis egy ártatlan figyelmetlenségért büntetni kell, ... a nők pedig nagyon tudnak büntetni.

Juczi néni zaklatásai ép ez okból nem tették meg nála a kellő hatást, de másrésztől még az ifju kort is alig élvezte és így megnősülni annyi lenne rá nézve, mint lemondani az élet és világ örömeiről, mik úgy mosolyogtak felé.

— Mi az ördögnek házasodnám én meg most — töprenkedett magában — mikor az iskola porát még alig ráztam le magamról; sőt a mi több: még meg se száradt a mérnöki diplomám pecsétje. Nem jó olyan korán nősülni, mint a n.....i ügyvédje-

löltek, kik midőn megbuktak az ügyvédi vizsgán: akkor veszik észre, hogy bolondot tettek.

No lám. És ezekre az ő kedves Juczi nénye azt szokta mondani, hogy haszontalan beszédek, hogy tapasztalatlan ember és hogy ha jó tanácsait meg nem fogadja, — minden vagyonát a szegényekre és az ekléziára hagyja.

— Jól teszi!
Ezt szokta rá felelni.

A fiatal emberek ugy is elszokták járni a bolondjukat, sok oly csinyt tesznek a mit nem kellene, de a melyek már csak azért is hasznukra válnak, hogy ily mihamarább kiforrják magukat.

Ő ugyan a bolondját még nem járta el, de akár miképen iparkodik is, hogy eljár-hassa; azon veszi észre magát, hogy ez neki sehogy sem akar sikerülni. Hogy minden nőt egyformán szeret, ez nem hiba, azok is szeretik — eléggé csinos fiatal ember.

Legközelebb is Katinkáéknál „haragszom rád”-ot játszottak, s a szintén jelen volt kedves kisasszonyok tudtára is adták haragjuk okát.

Egyik azért haragudott, mert fiatal; a másik, mert karcsu; a harmdik, mert koromfekete haja van. Volt egy, a ki két szemei miatt haragudott; szemére lobban-tották piros ajkait; kis fekete bajusza szintén okul szolgált egy isteni szépség harag-

jának; egy másik meg azért akart kikötni vele, mivel nem akar megnősülni.

— Mert nekem ugy tetszik — válaszolta mindegyiknek.

Azonban akár tetszett, akár nem; egy istentelen embernek a levele tönkre tette minden illuzióit, miket a nőtlen élet szépségei iránt tápiált. Ráirtak a nyakára, hogy ha az apjáról rámaradt ötvenezer forint adósságot nyolcz nap alatt ki nem fizeti: beperelik, exequálják és elfogják adni mindent.

E szögyent okvetlenül ki kellett kerülni, annyival is inkább, mert ország-világ tudta, hogy soha életében egy fél krajczárral sem tartozott senkinek, soha egy fél krajczár adósága sem volt és most az apja tartozása miatt az ő vagyona dobra ne üttessék.

Mit volt mit tenni, szépen elballagott az ő kedves áldott jó Juczi nényéhez s egész alázattal kitérta előtte annak az istentelen embernek a levelét; előadta kétségbeesett állapotát és megkérte szépen, hogy segítsen rajta, mert ha nem — ő azonnal főbe lövi magát.

Juczi néni arcza derülni látszott; á-ölelte azokkal a vékony száraz kezekkel s olyan csókot nyomott a homlokára, hogy még harmadnapra is meglátszott a helye.

— Látod édes öcsém, mondá neki Juczi nénye — én mindenkor javadat akar-

tam és azt akarom most is. Ha te egyszer nem fogadod meg az én jó tanácsaimat, akkor nem lesz belőled ember soha. Ha most feleséged lenne, azonnal ráirathatnád az egész vagyonodat; nem kellene kétségbeesned, hogy exequálnak, hogy dobrautik mindenedet és neked semmi sem marad. Látod, látod. Mindig mondtam én, hogy házasodjál meg, de a te fejed lágya nem akart benőni és nem akartál emberré lenni. Ha feleséged volna, most ráirathatnád a vagyonodat; az az istentelen ember pedig az ötvenezer forintjának üthetné bottal a nyomát! Még most nem késő; de lehet, hogy holnap... holnapután már az lesz Gondold meg jól; az idő pénz s neked egy percet se szabad mulasztani.

— Jól van — szólott Gyula barátom elérzékenyülve — legyen ugy mint néném akarja. (Folyt. köv.)

Fülbevalók.

Ha jó házastársra tétél szert, becsüld meg azt, mint élted legdrágább kincsét s öleről kaczagd a világ bohóságait.

Sok függ a körülményektől, de legtöbb függ önmaguktól, hogy a szerelemben és házasesletben boldogok legyünk.

Az anyának legszebb s legszentebb kö-telessége gyermekei boldogítása.

jából
son,
elérni
megel
gósitá
árvák
ben a
megté
a seg
téken
e teki
és a
a szü
tényle
a
közse
nyom
nak,
boru
árvák
tartar
jes e
csalá
vetke
— ö
végez
meg;
munk
segél
szám
a kö
gyen
lése
szoru
teend
megy
hogy
tést
a ha
kórh
rend
háza
mak
kozn
zését
és se
gély
a jár
vatal
közs
many
pont
a kö
vezt
utób
kint
meg
hozz
napl
sége
rulta
nagy
eszk
gély
tagol
bizat
küls
jeszs
megy
jának
zatár
ügye
hó 7
fogva
gyei
telett
évi s
Fejér
Az á
szabá
gyüle
évi c
állan
van s
tagja
rott,
Imre
I
kapo
mióta
szívét
kedet
végig
hossz
köztü
találta
volt,
nem a
az ele
H
az a
hozta
a ház
kezdí.
gós d
maga
borur
tudnal
ő is a

jából megyei segélyző bizottságokat alakítson, s általában mindazt megtegye mi az elérni kívánt sikert biztosíthatja.

H a t á r o z a t.

A megyei központi segélyző bizottság megalapításával értesülve arról, hogy a mozgósítás folytán segélyre szorult családok, árvák és betegek pontos összeírása érdekében a szükséges intézkedések már alispánilag megtették és hogy e megye községeiben a segélyre szorultak száma ez ideig jelentékenynek nem mondható, — addig is míg e tekintetben teljesen biztos adatok alapján és a megindulandó segélygyűjtés forrásából a szükséges képest segélyzési miködésé tényleg megkezdhetné: elhatározta miként

a) a járásbeli szolgabírák, minden egyes községben, a már alispánilag nyert felhívás nyomán *községi segélybizottságokat* alakítsanak, melyeknek hivatásában állandó — a háboru folytán — segélyre szorult családok, árvák betegek számát folytonosan nyilván tartani és azokat kitelhetőleg gyámolítani;

b) felhívatnak a szolgabírák, hogy teljes erélyvel oda hassanak, mizzerint az oly családok földjeit, melyek jelen háboru következtében a munkás kéztől megfosztatván, — önjerejükben a gazdasági teendőket nem végezhetik — az illető községek munkálják meg; a mennyiben pedig az ily ingyenes munkáltatás valamely község erejét — a segélyre szorult családok esetleges nagy száma miatt — túlhaladná, az esetben ide a központi bizottsághoz külön jelentést tegyenek. Egyuttal, annak kötelező elrendelése végett, hogy a községek a segélyre szorult családok jogszerűségeiből gazdasági teendőit közérővel végezni tartozzanak, a megyei közgyűléshez előterjesztés eljuttatják;

c) felhívatnak továbbá a szolgabírák, hogy meggyőződést szerezzenek s ide jelentést tegyenek arról, hogy járásuk területén a harcban megsebesültek áplására szolgáló kórházak, mely községekben lennének berendezendőek, s hogy ily magánjellegű kórházak felállítására egyes községek uradalmak birtokosai, avagy magánosok nem ajánlkoznak-e? s ha igen, hány beteg elhelyezését vállalják el?

d) a segélyre szorult családok, árvák és sebesültek javára minden községben segélygyűjtések eszközendők; a tekintetben a járási szolgabírák megbízatnak, hogy hivatalos gyűjtőleveket köröztesse minden községben külön s a befolyandó pénzadományokat a gyűjtővelek együtt ide a központi bizottsághoz beküldjék;

e) a befolyandó pénzadományokból itt a központban egy külön *segélypénztár* szerveztetik, melyből a jelentkezés aránya és utóbb megállapítandó módozat szerint időnkint segély nyújtatik. A megyei pénztárnok megbízatnak, hogy a rendes utalvány mellett hozzá kiadandó ilyenmü pénzekről külön naplót és számadást vezessen;

f) kívánatos lévén, hogy az egyes községekben létező, segélyre vagy ápolásra szorultak összeírása és segélyzése lehető leg-nagyobb pontossággal és lelkiismeretességgel eszközöltesse és hogy az összeírás és segélynyújtás a kiküldendő megyei bizottsági tagok által ellenőriztesse, az alispán megbízatnak, hogy az ellenőrzéssel megbízandó külső tagokra nézve egyéni javaslatot terjesszen elő. — Kiadta: *Bóné Géza*, Fejérmegye főjegyzője.

— **A megyei bizottság valamennyi tagjának!** A megye 1879. évi költségeloirányzatának megállapítása s több más közérdeklő ügyek elintézése végett folyó 8-ik október hó 7-én, d. e. 10 órakor **rendes közgyűlés** fogyn tartatni, van szerencsem arra a megyei bizottság érdemes tagjait ezennel tisztelettel meghívni. Székesfehérvárott, 1878. évi szeptemb. hó 28-án. *Báró Miske Imre*, Fejérmegye alispánja.

— **Az állandó választmány tagjainak!** Az árvaszék újabb szervezésére vonatkozó szabályrendelet megállapítása s több közérdeklő tárgyak előkészítése végett folyó 8-ik október hó 3-án, délelőtt 10 órakor **az állandó választmány** ülést fogván tartani, van szerencsem arra a választmány érdemes tagjait tisztelettel meghívni. Székesfehérvárott, 1878. szeptember 27-én. *Báró Miske Imre*, Fejérmegye alispánja.

Levél a csataterről.

Hosszas várakozás után végre levelet kaptam az öreg harcstéren küzdő fiától. A mióta elment, nem hallott hírt felőle s szülei szívének nyugtalansága minden nappal növekedett. El-e vagy meghalt. És naponként végig betűtöz az eselettek és sebesültek hosszú jegyzékét s aggodó szívvel kereste köztük az ő fiának a nevét, s habár nem találta is ott, a megnyugvás csak pillanatnyi volt, s újra fölébredt benne a kétely, hátha nem akarják a publikumot rémitgetni s felét az eseletteknek elhallgatják?

Hanem végre mégis csak megérkezett az a várva-várt levél. Ebben a perczben hozta a levélhordó, rögtön be is megy vele a háza s fölzikítja a pecsétét s olvasni kezdi. A falusi levélhordónak nincs oly sürgős dolga, mint a városinak s aztán meg ő maga is szeretne valamit hallani arról a háborúról, a melyről oly rémséges dolgokat tudnak beszélni az újságok, s bemejy hát ő is az öreggel.

S biz azokat a rémséges, borzadalmos dolgokat az öreg Mihály gazda fiának a levele az utolsó szóig mind igaznak mondja. „Soha életében nem lát édes szüléim, — így szól a levél, — akkora szomorúságot, ha még egyszer oly öreg időt ér is meg, mint a milyent én megértem ez alatt a keserves 2 hónap alatt. Anyit nem gyalogolt kelmed egész életében, mint mi egy hét alatt. Alig pitymallik, már talpon kell lenni s alig van annyi pihenő időnk, hogy elmondjuk egymásnak, be jó lenne egy tál turós haluska, egy pint ó-borral, — már megint tovább kell menni. Ugy beleszoktunk a koplalásba, hogy talán már nem is eszünk jól, ha véletlenül terített asztal mellé hívnának. Nincs itt mit enni, csak szilva, bort meg pénzért sem kapunk.“

„Voltam csatában is vagy ötben. Csak úgy repült a fejem fölött a golyó, mintha szitából szórnák, csak úgy dőlt mellettem jobbra is, balra is a sok jó pajtás soronkint. Hanem azért mégis megálltunk a helyünket, úgy megszalasztottuk az ellenséget, hogy talán még most is szalad, a ki ott nem hagyta a fogát. Mi közülünk csak három esett el, sebet meg tizen kaptak.“

„Hanem csata után annál jobban esett volna egy kis tisztességes lakoma és egy kis jó borocska. Azért hát édes szülém, küldjön ám egy pár garast, minél hamarabb ám, mert ki tudja, ha késik vele, hasznát vehetem-e?“

Nagy figyelemmel átvoltva az öreg a levelet, azután előkeresi a pohárszékéből a pennát, papirost, meg a kalamárist s nyomban meg is írja rá a választ s elcsusztat a belső zsebéből néhány zöldbegyű forintot, odateszi a levélbe s addig a levélhordót el sem eresztí, míg a válasz lepecsételve nincs. Hadd vigye tüstént, hadd kapja meg az a „gyerek“ minél előbb, ne koplaljon.

Mire a levélhordó elment, a sógor is betoppán. Az is kapott levelet a „fütöl.“ Ebben a levélben már nem panaszkodik olyan nagyon. Azt mondja, hogy nem is lenne olyan rossz világ, csak pénz lenne elég, „azért hát jó lesz biztatni egy kicsit az öreget.“

Az öreg nevetve megcsóválja a fejét. „A kópé — így szól — hogy rám ijesztett.“ Hanem azért nem bánja, hogy küldött neki. Megérdemli, a hazát szolgálja.

Az öregnek igaza van.

Adakozás

a helybeli mozgósított katonák hátrahagyott szegény családjai javára.

Herczeg Ignác ivén adakoztak: Székesfehérvári keresk. bank 25 fr. Töltényi Antal és Károly 10 fr. Herczeg Ignác 15 fr. Pápai Nándor 2 fr. Schlesinger és társai 10 fr. Veiner Sámuel 5 fr. B. Viener 10 fr. Veisz Károly 2 fr. Kölcsonsegélyző-egylet 15 fr. Felmayer István és fiai 100 fr. Kubik János 3 fr. Ullmann és Hübner 5 fr. Gerber Manó 2 fr. Mautner és Veisz 10 fr. Pfinné 2 fr. N.N. 2 fr. Dr. Neumann Armin 10 fr. Dr. Scheiber 5 fr. Steininger Mór 5 fr. Ifj. Eibisch 5 fr. Szommer M. 5 fr. Dr. Perl Miksa 5 fr. Deutsch Simon 25 fr. Berndorfer Miksa 2 fr. Breuer József 2 fr. Meisel Odón 2 fr. Dr. Planer 3 fr. Deutsch Lipót 5 fr. Özv. Hanel Antalné 2 fr. Adler Mór 5 fr. N. N. 1 fr. Flits Miklós 5 fr. Eisenbart Agoston 5 fr. Vaimár Ferenc 2 fr. Ferenc István 15 fr. Schaller Pál 2 fr. Egy honvédtiszt 3 fr. Draskóczy Sándor 3 fr. Zavaros Agoston 3 fr. Herczeg Alajos 2 fr. Szűcs István kereskedő 2 fr. Tremkó 2 fr. Deim József 2 fr. Schnetzer Nándor 10 fr. fr. S. J. 1 fr. Fleisch 2 fr. Schlammädinger Antal 5 fr. Theodorovics és Csikós 3 fr. Gut-hard Mór 1 fr. Bozenberg S. 1 fr. Lechner Ferenc 2 fr. Emhecht János 1 fr. Luksené 2 fr. Schöder 1 fr. Ivánszky 1 fr. Langraf 5 fr. Tehel Mór 1 fr. Czehe Tivadar 1 fr. Pick Ignác 10 fr. Grau Frigyes 5 fr. Markus S. özevgye 2 fr. Freud Izsák 1 fr. 60 kr. Kleindin Rudolf 2 fr. Számmer L. 2 fr. Reitlinger 1 fr. Járás György 1 fr. Vachtl Jónás 1 fr. 50 kr. Grósz József 1 fr. Fischer Bernát 5 fr. Id. Námesy Ferenc 5 fr. Clama Alajos 5 fr. Say Rudolf 5 fr. Schnetzer József 1 fr. Kubik Lőrincz 1 fr. Piski Eszter 3 fr. Flits Józsefné 5 fr. Dr. Verner János 5 fr. Brozman Elek 2 fr. Szilber Józ. 2 fr. Feldmann 1 fr. Pongrácz Gyula 1 fr. Friedmann Ignác 1 fr. Landesman 3 fr. Deutsch Armin 2 fr. Herczeg Jakab 20 fr. Rec I. 5 fr. Krausz Mór 2 fr. Flögel Ede 3 fr. Zákics Miklós 2 fr. Szekerák és Hornyánszky 5 fr. Läufer 1 fr. Brand Gyula 1 fr. Morgenstern Sándor 2 fr. Deutsch Béla 2 fr. N. N. 2 fr. Puskás István 2 fr. Lakos Antal 1 fr. Prohászka L. 2 fr. Kis Ignác 4 fr. Hahn Jakab 5 fr. V. 1 fr. Neumann Lipót egy es. kir. aranyat. Borbély J. 2 fr. Kaiser Sándor 5 fr. Zircziszt. társház 10 fr. Kolozsvár Kálmán 2 fr. Ignics Boldizsár 1 fr. Gerlach Benjamin 2 fr. Károly Irén 2 fr. Szenczi Győző 2 fr. Mészáros Amand 2 fr. Mihalek Aurel 1 fr. Barbarics Róbert 1 fr. Lizi Lajos 2 fr. Gebauer Izor 1 fr. Lang Róza 1 fr. Klökner P. 5 fr. Földes Imre 2 fr. Sz. Ferenczrendiek 5 fr. Magdics István 1 fr. Komáromy Károly 5 fr. Kiss Nándor 1 fr. Müller M. 1 fr. Berger M. 50 kr. D. D. 50 kr. Y. S. 2 fr. Szelke Kristóf 5 fr. Stéger 2 fr. Glück Izidor 50 kr. Stauber Armin 2 fr. Schnetzer József 3 fr. Heller Mór 1 fr. Adler Ede 1 fr. Veisz Mór 1 fr. Veisz Manó 2 fr. Stern testvérek 1 fr.

Kaltenecker Márton 1 fr. Strauber Adolf 50 kr. Singer B. 4 fr. Légmanné 2 fr. Scheiter 1 fr. Roszberger János 1 fr. Fridmann 1 fr. Stauber Henrik 2 fr. Braun József gyógyszer. 5 fr. Gebhard Ignác 5 fr. Perényi Béla 2 fr. Nemsics Gyula 1 fr. Szepelt Nándor 10 fr. Lichtneckert Antal 10 fr. Kégl István 5 fr. Szabó Betti 2 fr. Ifjabb Schlammädinger József 3 fr. Lőrincz Károly 2 fr. Deutsch Antal 5 fr. Kovács Károly 5 fr. Krausz Mátyás 2 fr. Szögyény László 25 frt. Összesen 701 fr. 60 kr. és egy es. kir. arany.

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* **Előfizetési felhívás.** Alulírott mint az „Orpheus“ zeneműfolyóirat volt szerkesztője — 200 magyar népdalra, férfi-négyesekben — „Nemzeti Lant“ czim alatt előfizetést nyit 2 frt. 50 krral. Bolti ára 3 frt. leend. Nevezett mű f. évi október hóban fog csinos kiállításban megjelenni. Előfizetési pénzek legelőszörűbben postai utalvánnyal küldendők alulírotthoz. Gyűjtőknek 10 előfizetőre egy ingyen példányt nyújtunk. Budapest, szept. 15-én 1878. *Goll János*, II. kerület, fő-utca 20-ik szám.

Hireink.

— **A városi bizottság** e hó 29-én tartott rendkívüli közgyűlést d. e. 11 órakor a városi polgármester elnöklété alatt, a szüret tárgyában. A kiküldött szőlőhegyi bizottság jelentése folytán a szüret megkezdésére szeptember 30-ik napja tüzetik ki. Kövessy Ferenc felszólalt ezután, hogy miután több lesz, ki később szüretel, mondassék ki, miszerint a szőlőpásztorok még csak a szüretet be nem fejeztetik, tartoznak az őrzést végezni. Polgármester azonban feleslegesnek tartá ezt kimondani, mert szerződésük köteleességük ezt tenni. — Ezután felemlíti elnököl polgármester, hogy Tur-ják János helyettes közgyám lemondott s egyáltalán senki sem találkozott, ki ezen állást, mint helyettes betöltené, ezért azon ajánlatot teszi, hogy a közgyámi állásra Wittinghof Gyula ellenőr; az ellenőri állásra Gödör Lajos igató helyettesítessék, egyuttal ezek közt e teendők viteleért a közgyám fizetéséből visszatartott 2/3-ad rész oly képen osztassék meg, hogy Wittinghof 2/3-ad, Gödör 1/3-ad részt kapjon. Ezen ajánlat elfogadtatott s ennek alapján fog intézkedést tétetni.

— **Vörösmarty Mihály**, koszorús költőnk tiszteletére a székesfehérvári iparossegédek képző és segélyző-egylete f. é. szept. 28-án szt.-Mihály nap előestéjén fényes ünnepélyt rendezett. Az ünnepély emelésére, a tüzoltó-egylet volt szives a fáklyásmenet-hez a fáklyákat kölcsönözni, mig Koncsek Katicza k. a. egy igen csinos koszorut készített a szobor felállítására. A szobor előtt meglehetősen sikerrel szép összhangzással az egyet dalárdája énekelte: „Isten áldd meg a magyart“ és „Mi zengi tul a bérceket?“ férfi négyeseket, ezután Csapkovic Jenő szabósegéd lépett fel és köztetszéssel jelen szavalt: „Vörösmarty emlékezete“ Ud-vardy Gézátl, a székesfehérvári hölgyek által 30 arany jutalommal koszoruzott pályaműt; erre következett a „Szózat“ éneklése a dalárda által. A sikerült ünnepélyt fényes görögütz fejez be.

— **Tudnivaló.** A hangverseny műkedvelői előadással és gyermek tableauval összekötve 12-én fog a színházban megtartani, melynek tiszta jövedelme a mozgósítottak hátramaradt családjai felségelésére fordítatik. Közreműködnek: Forinyák Gyuláné, Fülel ezredesné, Horchy Antalné, Neumann Arminné, Grubiczy Mariánna, Rader Gizella és Malvina, Landesman Dávid, Kolosváry Miklós, Pongrácz Jenő, Meszlényi Lajos, hölgyek és urak. Jegyek kaphatók Szekerák és Hornyánszky uraknál. — Dicsérettel kell megemlékeznünk Károlyi szingagató urról, a ki a színházat egész készséggel engedte át e nemes célra.

— **A városi kapitányválasztást** a belügyminiszter leiratával megsemmisítette, miután a megválasztott, mint rendes szolgálatban levő katona megválasztható sem lett volna. A mult számban már jeleztük ezt, most azonban mint bizonyost irhatjuk, miután a belügyminiszter e tárgyu leirata a hatóságokhoz megérkezett.

— **A megyei közigazgatási bizottság** legközelebbi október havi ülése nem október hó 8-ik napján, hanem október hó 15-én délelőtt 10 órakor fog megtartatni.

— **A harcstérré vitt tartalékosok** hir szerint október hó végén haza fognak bocsátatni. Bárcsak igaz volna, sok család nyerne vigaszt e hir valósalása által.

— **Minden csak az nem.** „Régi dicsőségünk, hol kérel az éji homályban.“ Vörösmarty énekelte. — Mi pedig azt énekeljük: „Régi dicsősége a Vörösmarty-körnek, hova tünél?“ Eddig a szokott négy ünnepélyes napon kívül rendkívüli ünnepélyeket is tartott, most a rendeseket sem tartja meg. — Ugyan tegye le azt a díszes czimet s vegye fel: Színházi kártya-club, vagy Olvasókör, vagy színházi emeleti kávéház, e czimek mind ráillenek csak a régi nem. — Kisebb társai a palota- és tóvárosi körök túlzár-

nyalták már, vesse le tehát nevét: „Néma borongással megy az óskor lelke feletted,“ ezt is Vörösmarty énekelte, jegyezze meg magának a Vörösmarty-kör.

— **A rendes besorozott újonczok** e hó elején fognak berukkolni városunkba, ezeket kitanítják s Herczegovinába fogják őrségül vinni.

— **A székesfehérvári tüzoltó-egyletnek**, hogy szives volt Vörösmarty tiszteletére rendezett ünnepélyre fáklyáit odakölcsönözni, ezen szivessegeért igen szép köszönetét fejezi ki a székesfehérvári iparossegédek képző- és segélyző-egylete.

— **Az izraelita polgártársainknak** nagy ünnepük volt mult hó 27., 28. és 29. napjain. Ez alkalommal új-év napjukat ünnepelték meg nagy kegyelettel. Ez új-évvel — időszámításuk szerint a 6539. évbe léptek.

— **Sebesültek** — elég szomorú, de van-nak már a 69 ik számú ezredből, tehát a Jellachich-ezredből is. A hivatalos lap közlése szerint a broódi kórházban van Kracsun Pál kóvitéz a 7-ik századból, könynyen sebesült, bal czombján horzsolta a ló-vés. A görözi kórházban fekszik Kálmán Ferencz örvezető a 8-ik századból, a jobb karján lövés által súlyosan sebesült. Hogy mely ütközetben kaptak sebet, arról a hivatalos lap nem szól.

— **A városi kapitány állásra** több nevet emlegetnek újában. Sokan a moóri járás erélyes szolgabíráját Grossinger Istvánt is óhajtanák, sőt mint halljuk, egy választókból álló küldöttség felkérni is szándékozik, hogy fogadja el ezen állást.

— **Adakozás.** Posztóczy Ilona urhölgy szép mennyiségű tépést küldött hozzánk a sebesültek részére. Ily szép kezek tépése megszünteti a fájdalmat.

— **Circus.** Sidoli circusa városunkban igen szép pártolásnak örvend, de meg is érdemli a jól szervezett társulat. Vannak igen jól betanított lovak, ügyes tornászai és bohóczai. — Egyáltalán bátran ajánljuk őket a közönség figyelmébe, érdemes előadásaikat megtekinteni.

— **A szerencsétlenül járt harcosainknak** székesfehérvári állomásra érkezésük alkalmával leendő felüdítésükre összejött könyoradományok: Velencei Anna-gőzmalom 5 fr. Venosz püspök 6 méltága 10 fr. Neumann Sándorné Polgárdiról 5 fr. Egy névtelen 2 fr. Hübner Nándorné 3 fr. Pisky Eszter 5 fr. Báró Miske Imre 5 fr. Összesen 35 fr. *Forinyák Gyuláné*.

— **Nemes tett.** A helybeli zárdaszüzek nagymennyiségű tépést és 10 frtot küldtek szerkesztőségünkhöz a sebesültek számára. A szerzetet istene jegyezze fel naplójába a jótékonyaság e nemes tényét.

— **A jótékony nöegylet**hez a sebesültek részére beküldött adományoknak folytatása. Schlesinger Hermina kisasszony tépést, sebkötőt. Müller Irén k. a. tépést, sebkötőt. Weisz Jakabné tépést, sebkötőt, befőzöttet. Vajtay Morné tépést, sebkötőt. Langraf Gáborné tépést, sebkötőt. Neumann Sándorné Polgárdiról 6 pár lábravalót, 6 pár kapcazt és befőzöttet. Neumann Arminné sebkötőt, ruhaneműt. Grünfeld Morné könyveket. Piski Eszter 6 üveg befőzöttet, tépést, sebkötőt. A Fröbel kert tépést, sebkötőt. Gübel J.-né 1 inget, sebkötőt. Lőrincz Elekné tépést. Aujedzky Mária sebkötőt. Lauschman Lujza tépést, sebkötőt. Szaky Say Thokla tépést. Ifj. Knöbel Józsefné tépést. Roszberger Károlyné tépést. Schmidt Mihályné tépést, sebkötőt. Holly Istvánné tépést, sebkötőt. Györy Ottilia k. a. tépést. Pisky Clama Karolina tépést, sebkötőt. Özv. Tóth Jánosné sebkötőt, 4 inget, 6 lábravalót. Huber György 2 alsó ing, 1 pár lábravalót. Ungar kapitányné sebkötőt. „Székesfehérvár és Vidéke“ szerkesztőségűl 10 csomag sebkötőt és tépést. Fülekné tépést, sebkötőt. Hübner Nándorné tépést. Pahané tépést, sebkötőt. Özv. Windisch Sándorné tépést, sebkötőt. Pinkasz Karolina tépést. Reichard Morné tépést. Námesy Ferenczné tépést. Berndorfer Kálmánné tépést. Hahn Jakabné tépést. Gerczics Józsefné Csoór sebkötőt. Weiner Jakabné tépést. Wertheim Salamonné 4 ing, 50 csomag dohányt. Csoóri reform. iskola tépést, sebkötőt. Csoóri kath. iskola tépést, sebkötőt. Szögyény-Marich Mária egy csomag folyóiratot. Szilberer Janka tépést. Szendeffy Józsefné tépést. Hahn Adèle és Ilma tépést. Deutsch Simonné tépést. Wertheim Mózesné tépést. Klein Józsefné tépést. Grubiczy Lászlóné 18 pár kapcaza, sebkötőt, 10 könyvet, 2 csomag tépést. Bierbauerne tépést, sebkötőt. Özv. Gaálné tépést. Özv. Ecsy Pálné tépést. Egy névtelen ruhanemű. Ivánszky-Kubányi Laura tépést. Posztóczy Lajosné tépést. Özevgy Kormendy Józsefné tépést. Frissmann Ferenczné 4 inget, 1 pár kapcazt, sebkötőt és tépést. Mányayné 24 sebkötőt, tépést. Prokopius Pálné Cséry pusza tépést. Landesmann Dávid 100 szivart. — Pénzadományok: Tschida Jánosné 10 fr. Vámos Gyuláné 3 fr. Németh Sándor 5 fr. Özevgy Vörösné 1 fr. Szögyény Julia 2 fr. Say Thokla 5 fr. Fülel ezredesné 5 fr. Pacher csóóri utmester 1 fr. Nedeczky család Csoór 10 fr. Összesen 42 fr. — *Szögyény-Marich Mária. (Folyt. köv.)*

— **Színészeink** lassanként mind megérkeznek, a társulat jól lesz összeállítva, bár több tagját a harcstérről elvitték. A tagok közt van Kendy is a kedvelt komikus és Rainer Antonia operett énekes.

A műkedvelői előadás, és gyermek tableauxra a próbák már kezdetüket vették. Az előjelek után itélve az előadások sikerülmi fognak.

Hétfőn ismét egy szállítmány sebesült vitte a vonattal keresztül. A szállító vonat nem sokáig késétt, de azért nem keblü hölgyeink ismét parkodtak szivarral a más frissítőkkel ellátni a derék harcosokat, különösen Forinyákné, Neumanné, Holláné urhölgyek.

A szüret hétfőn — szept. 30-án — vette kezdetét, városunk a szüret miatt kihalt ugyan, de a szőlőhegy annál élénkebb s népebb. A közönség nagy része ott kin van. A közeli vidékeken a szüretnek szintén megkezdődtek.

Adomány. Ivánszky szül. Kubinyi Laura urhölgy szép mennyiségű tépést küldött hozzánk. Köszönettel vettük s rendeltetési helyére juttatjuk. Együttal kérjük a vidéki gyűjtőket is, hogy az adakozók névsorát sziveskedjenek hozzánk beküldeni, hadd lássa a haza, kik igaz fiai és leányai.

Nem értjük. A honvédelmi miniszter rendeletében azt olvassuk, hogy minden postára tett csomagra, tévedés elkerülése végett ezt kell írni. „A harcztéri sebesültek és betegeknek szánt adomány. Vitelbérmentes.“ És mégis azt a panaszt hallottuk, hogy a helybeli postahivatal az ily küldeményeket bérmentelenül nem veszi fel. Ez — ha igaz — csakugyan nem értjük, vagy talán csak a budapestieknek szól ez a kedvezmény. Felvilágosítást kérünk.

Az ezüst árkelet-pótlék október hóra a vasuti- és hajózási-felügyelőség által 1%-kal állapított meg.

A juhászok ez évben igen kevés számmal jelentek meg, a múlt évben már mindig kisebb lett a sz. Mihály napi szokott ünnepek, az idén pedig alig néhány kocsi-val jöttek meg, kik ugyan most is végig kiáltoztak s fűtyülték az utcákat mint mások, de mégis másmilyen volt régi megjelenésük. Szombat este a „bárány“ vendéglőben mulattak.

Adakozás. Tiringer Mariska kisasszony tépést küldött hozzánk. Köszönettel átadtuk.

A sz.-fejérvári kölcsönös segélyző-egylet folyó évi szept. havi üzletkimutatása. Bevétel: Pénztári maradvány aug. hórl. 554 fr. 77 kr. Heti befizetésekből 22768 fr. 50 kr. Kamatokból 7141 fr. 68 kr. Illetékekből 521 fr. 87 kr. Nyomatványokból 17 fr. 20 kr. Felsőzálogdíjakból 4 fr. 30 kr. Kötelezőkből (jelzálogos) 190 fr. Kézi zálogokból 5815 fr. Kötelezőkből 201524 fr. Összesen 238537 fr. 32 kr. — Kiadás: Az 1873. évi társulat vagyonából kifizetett 423 fr. 88 kr. Az 1874. évi társulat vagyonából kifizetett 107 fr. Az 1875. évi társulat vagyonából kifizetett 155 fr. 16 kr. Az 1876. évi társulat vagyonából kifizetett 108 fr. 16 kr. Az 1877. évi társulat vagyonából kifizetett 79 fr. 54 kr. Heti befizetésekből kifizetett 35 fr. Kamatokra 24 fr. 52 kr. Kezelési költségekre 446 fr. 91 kr. Kölcsönökre 19800 fr. Jelzálogos kötelezőkre 1200 fr. Kézi zálogokra 6235 fr. Kötelezőkre 207584 fr. Pénztári készlet 2338 fr. 15 kr. Összesen 238537 fr. 32 kr.

Adakozás. Moóról Kutassy Izabella urhölgy tépést és ruhaneműket. Székesfejérvárról pedig Rozgonyi Anna kisasszony tépést küldtek sebesültjeink számára. Szívünk feldobog, midőn ilyeneket kell regisztrálnunk.

Szent-Mihály községben az ottani szarvasmarha állományban a száj és körömfájás kiütött, mely betegség ellen a szükséges orvos-rendőri intézkedések elrendeltettek.

Csákváron e hó 22-én, az ottani vendéglőben este 10 órakor a korcsma vendégszobájában több ottani békés polgár ült és beszélgetett, egyszerre az ott állomásozott 10-ik dragonyos-ezred egy közembere Gavorszki kivont karddal beront s így szól: „megálljatok bugris parasztok!“, mire a jelen voltak felkelvén, a katona felé mennek s kérdezték tőle: mit keres itt barátom ki-vont karddal? a mire a vitéz a vendégszobából a korcsma udvarára szaladt és itt az utána menő polgárokból megvágta Szabó János homlokát, szemén keresztül s Czickl Ferenczet bal szeme alatt és jobb szeme alatt megszurta. Ezen Boszniába való vitéz tett után a dragonyos megszaladt s a korcsma istállójába zárkózott. Nagyon természetes, hogy a megvagdalt polgárok — maguknak életéért — az istálló-ajtót betörték, az ott elrejtőzött katonától kardját hüvelyestől elvették, azt megverték, az elvett kardot pedig a község birájának szolgáltatatták át — s ez utóbbi szeptemb. hó 25-én az ott levő őrmesternek a kardot kezéhez is adta. — Az ott állomásozó tisztnek ezen eset tudomására hozott, azonban ez a vétke katonát megbüntetni nem akarja. Különben ezen vitéz dragonyosok voltak azok, kik a múlt évben Csurgón oly vérengzést követek el, itt Csákváron is már kezd a hős dragonyosok és a nép közt, az előbbiek verekedése folytán az elkeseredés mindinkább mutatkozni; felhívjuk ezért a hatóság figyelmét erélyes intézkedés végett, ha már

a katonai hatóság tenni nem akar, nehogy az elkeseredés véres összeütközésben törjön ki. Az ily vitéz katonákat Boszniába kellene vinni.

Uj lap. „Uj nemzedék“ czim alatt Kánoki Henrik és Vasvári Ferencz szerkesztése alatt egy új lap indul meg, a közéletnoidai ifjúság számára. Ára egy évre 4 forint.

Ajánlat. Néhány hete telepedett le városunkban Dunka Géza butor- és épület-asztalos Aradról, kinek szakismeretéről, ügyességéről és jó izléséről az „Arad“ a legnagyobb elismeréssel és dicsérettel ír, az ott készített művei után. Alkalmunk volt egy, már itt készített könyvszekrényét látni, mely a legújabb divat szerint készíte, egy izlés, mint csin-, czélszerűség- és tartóság tekintetében semmi kívánni valót sem hagy hátra, Ajánljuk ez új iparosunkat a közönség figyelmébe, mint ki méltán megérdemli a pártolást. Lakik a kaszárnya-utczában.

Verekezés volt vasárnap Arany korcsmájában; a verekezés igen véres volt, egy pár legény az orra alatt oly vágást kapott késsel, hogy a bajusza leesett minde-nestül.

Rendőri hír. A Széchenyi-utca egy házába tegnap éjjel ismeretlen tettesek, a ház előtt álló lámpa-dúcáról a lámpát levéve, annak világítása mellett az ablakon át bementek s mindent eltolvajoltak.

A ki a miénk volt. Dr. Dulánszky Nándor ur, a mi volt püspökünk pécsi állomásán csak folytatja a jótékonyág műveit, melyeket nálunk megkezdett és pedig jelenlegi állásához mérten nagyobb kiadásokban. Így például Baranyamegye mozgósítottjai családjai részére 700 forint; Tolnamegye számára 500 forint; Pécs városának 400 forint; a pécsi hölgyek által rendezett hangversenynek 200 forint; a sebesültek számára a honvédelmi miniszternek 1000 forint; az egrieknek 100, a miskolciaknak 100 forintot adományozott. Az fizesse meg neki, a kinek oltára körül forgolódik.

Jótékonyág. Kovács Zsigmond, veszprémi püspök, a bosnyák okkupáció alkalmával megsebesült katonák számára 500 forint; a veszprém-somogy-zalamegyei mozgósítottak családjai számára 2—200 forint; a veszprém-városi mozgósítottak családjai segélyezésére 100 forint; az egri vizkárosultaknak 100, a miskolciaknak 100 forintot, összesen 1400 forint adományozott.

Miskolc ismét víz alatt. Pénteken késő este vették a megdöbbentő hírt, hogy Miskolcot tegnap a déli órákban ismét meglátogatta a romboló vész. Déli tizenkét órájt roppant felhőszakadás kezdődött a hegyek közt s vonult át Miskolc felett s a Szinva gyorsan áradni kezdett s medréből kiöntve a viz egy méternél magasabban öntötte el a várost, s a vasuti töltéseket az összekötő vasutal megrongálta. Ennyi az, a mit eddig utasított s egyes magántáviratokból megtudhattunk. Részletek lapunk bezártáig nem érkeztek. „D. E.“ után.

Nulla calamitas sola. Nagyváradon a napokban temettek el egy szegény izraelitát. Midőn három leánya a temetőből jött haza, megállottak egy akkoriban leégett ház előtt s a legifjabbik azzal vigasztalta nővéreit, hogy más embert is ér csapás. Azon perczben leszakadt az égett ház párkánya s a szegény leányt romjai alá temette úgy, hogy csak szétzuva áshatták ki.

Miskolcon újra árvíz pusztított 27-ikén. Egy távsürgöny következőkben tudósít az ismételt pusztításról: Miskolcon ma ismét nagy víz volt. Folytonos esőzés folytán, délelőtt a Peceze megáradt; délután a Szinva több helyütt kiöntött és a viz a város utcáin folyt. Szerencse a szerencsétlenségben az, hogy a malmokat a mult-kori víz elhordta és hogy a folyó medre hatóságilag hetek óta tisztított; így torlaszok nem képződvén, a viz, mely nem volt kisebb tömeg, mint a mult-kori árvíz; kisebb bajjal lefolyt. A gömri és tiszai vasut közötti töltés is megrongáltott. A pesti vonat ma délen meg bejött az állomásra; de vissza Budapestre már nem mehetett.

Boszniából. Azon hirt, miszerint Szapáryhoz Zwornikból hivatalos küldött-ség érkezett volna, mely hódolatának kijelentése mellett Zwornik megszállását kérte, — a lapok még meg nem erősíték. Zwornik három oldalról lesz bekerítve. — Északról Bienert, nyugatról Szapáry, délről Philipovics közelednek. A „Fremdenblatt“ azon nézetben van, hogy az occupationalis terület minden hadászatiilag fontos pontja 8—10 nap múlva meg lesz szállva. Most már a meghódított tartományok jövőd jogi állását illetőleg égető kérdéssé vált monarchiánknak a portál való megegyezése, mely mint értesültünk legközelebb meg is lesz kötve.

Vasuti szerencsétlenség Franciaországban. A mult hétfőn éjjel a páris-bécsi gyorsvonat néhány percnyi késedelmet után-pótolni akarván, fokozott gyorsasággal robbogott, mi által a négy hálás vagon Frouard körül kiugrott a sínekből. Az utasok észrevéven a gyanus ingást, zajt ütöttek s a vonat megállítását sürgették, ami

azonban későn volt. A két utolsó vagon és mállakocsi darabokra tört, természetes, hogy emberélet is esett áldozatul. Két elszázi utas volt ez. A vonat megállt s a közeli falukból a késő éj daczára odasiettek a sérültek segélyére.

A szultán és Mithad pasa. Mithad pasa visszahivatása csakugyan csupán a Kréta szigetén bellebbezésre szorítkozik s a szultán ellenszenvé Mithad pasa irányában legkevésbé sem csökkent. Legjobb bizonyítja ezt a következő eset: A félhivatalos „Djeridei Havadis“ a hadügyminiszter lapja dicsérelőleg nyilatkozott Mithad pasáról, mire a lap szerkesztője a császári palotába hivatott s a szultán első titkára Ali Fuad bej szigorúan meghagyta neki, hogy minden Mithadra vonatkozó dicsérelő nyilatkozattól tartozkodjék, ha a szultán haragját magára vonni nem akarja.

Amerikai leleményesség. Amerikában a torpedónak egy új nemét fedezték fel. Kopersó-torpedó a neve, melyet a kopersó mellé helyeznek s a sirrblót darabokra szaggatja, ha kísérletet tesz.

Bécs, szept. 29. Jovanovics altábornagy jelenti a trebinjinai hídtról szept. 28-ról, este 7 órakor: Klobuk a hercegovinai fölkelők utolsó fészke kétségbeesett ellentállás és öt napi lövöldözés után ma délután megszállottat a csapatok által és azonnal elkezdtek a sziklaerődöket rombolni. Két ágyú, sok készlet és fegyver esett zsákmánnyul. A csata így folyt le: A kegyetlenségéről hírhedt korjeniczei fölkelők, megérsítve a Stolacnál szétugrasztott fölkelő csapatok töredékeivel, Trebinje mellett megállították az előnyomuló hadosztályt, de csapataink és ágyúink által elűzettek, kik aztán megszállották a klobuki sziklaerődöt. Csapataink előre nyomulván, lövöldözni kezdtek a Grancarewoban lévő fölkelőket, mire ezek a klobuki őrségen kívül mind Montenegroba menekültek. A klobuki őrség egész maig tartotta ki a lövöldözést és csak ma tüzte ki a fehér lobogót. Az őrség nagy veszteségeket szenvedett. Veszteségeink a belga-erődnél: két tiszt, Wagner főhadnagy és Weinberger hadnagy meghalt, két könnyen sebesült tiszt, közlegények közül egy halott és négy sebesült. A csapatok magatartása példás, az emelkedett hangulat általános. A főparancsnok, a parancsnokok, a tábornoki kar, tiszték, mind versenyeztek a kötelesség teljesítésénél. Nagy, vezérőrnagyot, a mellé osztott Mollinary hadnagyot, Shamecska őrnagyot, Dessoric kapitányt, Czapp ütegparancsnokot, már most nevezem meg, mint olyanokat, kik különösen kitüntették magukat. — Az expedíciózóra, különösen Klobuk ostroma alatt, az időjárás nagyon kedvezőtlen volt. Ma van az első szép nap.

TRÉFA ÉS VALÓ.

Mi az életveszély és mi a halálveszély? — kérdék egy társaságban. — Életveszélyben vagyunk, ha betegek vagyunk, halálveszélybe esünk, ha orvos jó — felelé egy elménccz.

Egy baka őrmester nyájasan ölegette kedvesét bizonyos mulatóhelyen, midőn az őrnagyott közelegni látta:

Ott jön az őrnagyom, de azért meg ne ijedj ám! — biztatta az őrmester.

Már miért is ijednek meg, hiszen az volt az első szeretőm még kaplár korában felelé a kis szüz.

Rettenetes vihar dühöngött a tengeren, hánnya-vetette a hajót s mindenki rémülten nezett a halál elé. — Uraim! — mond a kapitány — ha nem szünik a szél, egy óra múlva mindnyájan a paradicsomban leszünk. — Ettől ugyan mentsem meg az irtalmas isten! — sóhajtott a hajón levő főpap.

No bíró gazda látom, hogy mindig jó erőben s egészségben van — mondá a szolgabíró a község öreg birájának. — Az isten áldja meg az istent, csak ad egy kis jó egészséget — felelé a bíró áhítatos képpel.

Hány az isten cigány? — kérdé a pap a vályogvető öreg cigánytól: — Nem tudom tisztelőd atyásága! csak magától hallottam harmad éve, mikor templomban voltam, hogy egy fiaccskájuk született.

Nézd koma! azután az uri asszony után de uszik a szoknyája — mondá egy falusi ember a másiknak. — Talán kidőlt a ránca — jegyzé meg az.

Itt-e már tokajit cigány? — kérdé egy ur tréfalkozva a cigánytól. — Oh igen is, nagyon sokszor láttam, hogy az urak itták — felelé.

Papa! nem veszed észre, hogy leányaink napról-napra műveltebbek? — kérdé az anya búsan szivarozó férjétől. — De igen, mert napról-napra izetlenebb ételt eszünk — felelé az.

Gondold csak hogyan jártam ma. Hozzám jön egy ember, előbb jól bekennt, azután tulajdonomtól megfosztott s még meg

is fizettette magát — mondá egy uri ember barátjának. — Bizonyosan valami furfangos iparlovaggal volt dolgod — mondá az. — Nem, hanem egy borbélyllyal.

Gabona-ár szeptember 28-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	8	—	7	80	7	50
Kétszeres	6	30	6	20	6	10
Rozs	5	80	5	70	5	60
Arpa	5	50	5	10	4	80
Zab	5	80	5	70	5	60
Kukoricza	6	—	5	90	5	80

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Hirdetések.

!!Hamisítás ellen óvás tételük!!
Cs. kir. kiz. szabad. újonnan javított, amerikai és angol szabadalom-levéllé ellátott I.

általánosán kedvelt Anatherin-szájviz POPP J. G.

Hogy ezen kedvelt, majdnem nélkülözhetlen szer mindenki által könnyebben megszerezhető legyen, különféle nagyságu üvegekben kaphatók, és pedig 1 nagy üveg 1 frt. 40 kr., 1 középszerű 1 frt., és 1 kis üveggel 50 kr.
A legkittünőbb gyógyszer csúszos rheumatikus fogfájalmaknál, fogloboknál, indaganatok és keléseknel, földjára a létező borkövet, s meggátolja ennek újra képződését, megszilárdítja az iny megérsítését által az ingóvá vált fogakat, s mialatt az iny és fogakat mindennemű ártalmas anyagoktól megtisztítja, azalatt a szájak ude frissességét kölcsönöz, és a csupa egy párszori használat által is eltávolítja a szájak rossz kigőzögését.

Anatherin-Fogpasta. Szintén Dr. Popp J. G. cs. kir. udvari fogorvostól Bécsben.

E szer fenntartja a lehellet tisztaságát s üdőségét, azonfelül pedig a fogaknak fényes fehér színt kölcsönöz, megőrzi azokat az elkorhadástól s megérsíti az iny.

Dr. Popp J. G. Növényi-Fogpora.

A fogakat olyképen tisztítja, hogy a mindennapi használat folytán nemcsak a rendszerint alkalmatlan fog- vagy borkövet távolítja el, hanem a fogak fényes felhőz és üdőség tekintetében mind jobban elősegíti.

Ára egy doboznak 63 kr. o. é.

Popp aromatikus fogpasztája.

Sok év óta a legbiztosabb óvszernek fogfájás ellen és a legkittünőbb szernek van elismerése a száju-üreg és a fogak ápolására és fenntartására. Egy darab ára 35 kr.

Fogódom.

Ezen fogódom azon por és fohadát fogak kitömésére azért használtatik, hogy a fogak eredeti alakja ismét helyreállítsák, s hogy általa csontszit tovább terjedése megakadályoztassék, mialatt az ételmaradékok további összegyűjtése, valamint a nyál és egyéb folyadékok, s a csontanyag további megingása a fog-ing (mitől a fogfájadalom származik) meggátoltatik.

Egy tok ára 2 frt. 10 kr. osztr. ért.

FIGYELMEZTETÉS!

Előforduló hamisítások következtében bátor vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni hogy minden palack az óvásjeggyel kívül még egy czimmel: (Hygea és Anatherin praeparatumai) ellátva van, mely egy tisztán átlátható víznyomáson az állami sást és a czimet mutatja.

Kaphatók: Székesfejérvártól, Braun József, Diebálya György, Broszman Elek, Pásztor Sándor, Salla Rudolf gyógyszer. Szekerák és Hornyánszky keresk. Lovasberényben: Heissler Győző gyógyszer. Módrót: Jency. Palotán: Würfl gyógyszer. Veszprém: Gutthard és fiaínál, Tuszkau M. és Társa, Ferenczy gyógyszer. Pápa: Tschepner, Bermüller J., Szabó gyógyszer. Dunaföldvár: Lukács A., és Kubányi S. gyógyszer. Duna-Vecsen: Klinke gyógyszer. Kun-Szent-Miklóson: Tóth S. gyógyszer. Polgárdin: Kampis József gyógyszerüzletében.

Hugo H. Hirschmann's
Wiener Landwirtschaftliche Zeitung.
Gegründet 1851. — Allgemeine illustrierte Zeitschrift für die gesammte Landwirtschaft. Grösste Landw. Zeitung Oester. Ungarns. Erscheint jeden Samstag in Gr.-Folio. Ganzj. fl. 8 (Mark 17), halbj. fl. 4 (Mark 8-50), viertelj. fl. 2 (Mark 4-25). Einzelne Nummern 20 kr. (40 Pf.) Annoncen 10 kr. per Nonpareillezeile. Bailagen fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's
Der Praktische Landwirth.
Gegründet 1864. Illustrierte Landw. Zeitung für Jedermann. — Billige populäre Zeitschrift. Erscheint jeden Mittwoch in gr. Lex.-Form. Ganzj. fl. 4 (Mark 9), halbj. fl. 2 (Mark 4-50), viertelj. fl. 1 (Mark 2-25) Einzelne Nummern 10 kr. (20 Pf.) Annoncen 8 kr. (16 Pf.) per Nonpareillezeile. Beilage fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's
Der Oekonom.
Gegründet 1878. Illustrierte Landw. Zeitung. Zeitschrift der Welt. Erscheint den 1-ten und 16-ten jeden Monats in gr. Lex.-Form. Ganzj. fl. 1 (Mark 2-50) — Kann nur ganzj. abonirt werden. Einzelne Nummern 5 kr. (10 Pf.) — Annoncen 15 kr. (30 Pf.) per Nonpareillezeile. Beilagen fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's
Blattkalendar für den Landwirth 1873.
Ein Unicum der Kalenderliteratur. Reichhaltig, reich illustriert. Zahllose Abbildungen. Für jeden Tag ein Blatt. Completes Kalendarium der Katholiken, Protestanten, Griechen und Russen, uden und Türken. Historischer Landw. Adressenbuch. — Faullenzer für den Landwirth. Eleganter montirt, zum Hängen oder Stellen eingerichtet. Preis nur fl. 1 (Mark 2).

Pränumerationen u. Annoncenaufräge sind nur mittel Postanweisung franco zu senden an Hugo H. Hirschmann, Wien I., Dornbachgasse 5.